

صحة اسماء النسب في لوقا 3, 33

Holy_bible_1

الشبهة

في الترجمة الشعبية يقول لوقا 3: 33

بْنِ عَمِّيْنَادَابَ، بْنِ أَرَامَ، بْنِ حَصْرُونَ، بْنِ فَارِصَ، بْنِ يَهُودَا، 33

ولكن بمراجعة باقي الترجمات وجد هناك اختلاف في الاسماء فاي التراجم اصح ؟

الرد

لدراسة الموضوع نبدا بدراسة التراجم المختلفة

التراجم العربي

التي لاتحتوي علي ادمين

فانديك

33 بْنِ عَمِّيْنَادَابَ بْنِ **أَرَامَ** بْنِ حَصْرُونَ بْنِ فَارِصَ بْنِ يَهُودَا

الحياه

33 بن عميناداب بن **أرام** بن حصرون، بن فارص بن يهوذا،

الساره

33 بن عميناداب، بن **أدمي**، بن **عربي**، بن حصرون، بن فارص، بن يهوذا،

اليسوعيه

33 بن عميناداب، بن **أدمين**، بن **عربي**، بن حصرون، بن فارص، بن يهوذا،

المشتركة

لو-3:33: بن عميناداب، بن **أدمي**، بن **عربي**، بن حصرون، بن فارص، بن يهوذا،

البولسيه

لو-3:33: بن عميناداب، بن **أدمين**، بن **عربي**، بن حصرون، بن فارص، بن يهوذا،

الكاثوليكية

لو-3:33: بن عميناداب، بن **أدمين**، بن **عربي**، بن حصرون، بن فارص، بن يهوذا،

ونجد اختلاف بعض التراجم

اولا ما بين عميناداب وحصرون اسم **ارام**

وثانيا ما بين عميناداب وحصرون اسمين ادمين وعربي (ادمي او ادمين وهو حرف الني لذلك لم اعتبره فرق مهم وبخاصه انه في التراجم التي لا تمثل النص المسلم)

وبعد دراسة التراجم العربي نبدا معا في دراسة التراجم الانجليزي التي اكثر تعقيدا في الحقيقة
اولا التي تمثل النص التقليدي وكتبت ارام

Luk 3:33

(Bishops) Whiche was the sonne of Aminadab, whiche was the sonne of **Aram**, whiche was the sonne of Esron, whiche was the sonne of Phares, whiche was the sonne of Iuda:

(Darby) of Aminadab, of **Aram**, of Esrom, of Phares, of Iuda,

(DRB) Who was of Aminadab, who was of **Aram**, who was of Esron, who was of Phares, who was of Judas,

(FDB) d'Aminadab, d'**Aram**, d'Esrom, de Pharès, de Iuda,

(GEB) des Aminadab, des **Aram**, des Esrom, des Phares, des Iuda,

(Geneva) The sonne of Aminadab, the sonne of **Aram**, the sonne of Esrom, the sonne of Phares, the sonne of Iuda,

(GLB) der war ein Sohn Amminadabs, der war ein Sohn **Rams**, der war ein Sohn Hezrons, der war ein Sohn des Perez, der war ein Sohn Iuda's,

(GSB) des Aminadab, des **Aram**, des Esrom, des Perez, des Juda,

(KJV) Which was *the son* of Aminadab, which was *the son* of **Aram**, which was *the son* of Esrom, which was *the son* of Phares, which was *the son* of Juda,

(KJV-1611) Which was the sonne of Aminadab, which was the sonne of **Aram**, which was the sonne of Esrom, which was the sonne of Phares, which was the sonne of Iuda,

(KJVA) Which was *the son* of Aminadab, which was *the son* of **Aram**, which was *the son* of Esrom, which was *the son* of Phares, which was *the son* of Juda,

(LITV) the *son* of Amminadab, the *son* of **Aram**, the *son* of Hezron, the *son* of Pharez, the *son* of Judah,

(MKJV) *son of* of Amminadab, *son of* of **Ram**, *son of* of Hezron, *son of* of Pharez, *son of* of Judah,

(Murdock) the son of Amminadab, the son of **Ram**, the son of Hezron, the son of Pharez, the son of Judah

(Webster) Who was *the son* of Aminadab, who was *the son* of **Aram**, who was *the son* of Esrom, who was *the son* of Phares, who was *the son* of Judah,

(YLT) the *son* of Amminadab, the *son* of **Aram**, the *son* of Esrom, the *son* of Pharez,

(17)

الاختلاف الثاني

التي كتبت عرني مكان ارام

(ASV) the *son* of Amminadab, the *son* of **Arni**, the *son* of Hezron, the *son* of Perez, the *son* of Judah,

(BBE) The son of Amminadab, the son of **Arni**, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(CEV) Amminadab, Admin, **Arni**, Hezron, Perez, Judah,

(RV) the *son* of Amminadab, the *son* of **Arni**, the *son* of Hezron, the *son* of Perez, the *son* of Judah,

(4)

ثالثا

التي كتبت ادمين وعريني مكان ارام

(ESV) the son of Amminadab, the son of **Admin**, the son of **Arni**, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(GNB) the son of Amminadab, the son of **Admin**, the son of **Arni**, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(GW) son of Amminadab, son of Admin, son of Arni, son of Hezron, son of Perez, son of Judah,

(ISV) the son of Amminadab, the son of Admin, the son of Arni, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

(WNT) son of Amminadab, son of Admin, son of Arni, son of Hezron, son of Perez, son of Judah,

(5)

واخيرا

ترجمه واحده كتبت ارام واضافت يورام

(EMTV) the son of Amminadab, the son of Aram, the son of Joram, the son of Hezron, the son of Perez, the son of Judah,

17 ارام - 4 عرني - 5 ادمين وعرني - 1 ارام ويورام

ونلاحظ ايضا ان التي تمثل النص التقليدي المسلم لم تختلف معا ولكن التي تمثل النص النقدي اختلفت معا

وقبل دراسة المخطوطات ندرس معا النسخ اليوناني

اولا التي تحتوي علي ارام

(GNT) τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσρώμ, τοῦ Φαρέζ, τοῦ Ἰούδα,

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Stephanus Textus Receptus (1550, with accents)

.....
τοῦ Ἀμιναδάβ τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσρώμ τοῦ Φάρες τοῦ Ἰούδα

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Byzantine/Majority Text (2000)

.....
του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Textus Receptus (1550)

.....
του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Textus Receptus (1894)

.....
του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

ثانيا

ترجمه تحتوي علي ارام ويورام

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Greek Orthodox Church

.....
τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἰωράμ, τοῦ Ἑσρώμ, τοῦ Φαρέζ, τοῦ Ἰούδα,

ثالثا تشيندوف الذي وضع ادمين وعرني

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Tischendorf 8th Ed.

.....
του αμιναδαβ του **αδμειν** του **αρνει** του εσρωμ του φαρες του ιουδα

رابعا وستكوت التي تحتوي علي شئ غريب وهو حزف عميناداب ووضع مكانه ادمين وحزف ارام
ووضع مكانه عريني

KATA ΛΟΥΚΑΝ 3:33 Greek NT: Westcott/Hort

.....
του **αδμιν** του **αρνι** του εσρωμ του φαρες του ιουδα

ونجد ان كل نسخ والتراجم التي تمثل النص المسلم كتبت ارام ولم تختلف معا ولكن النسخ التي
تمثل النص النقضي اختلفت معا كثيرا

المخطوطات

اولا موقف السينائية

صورتها

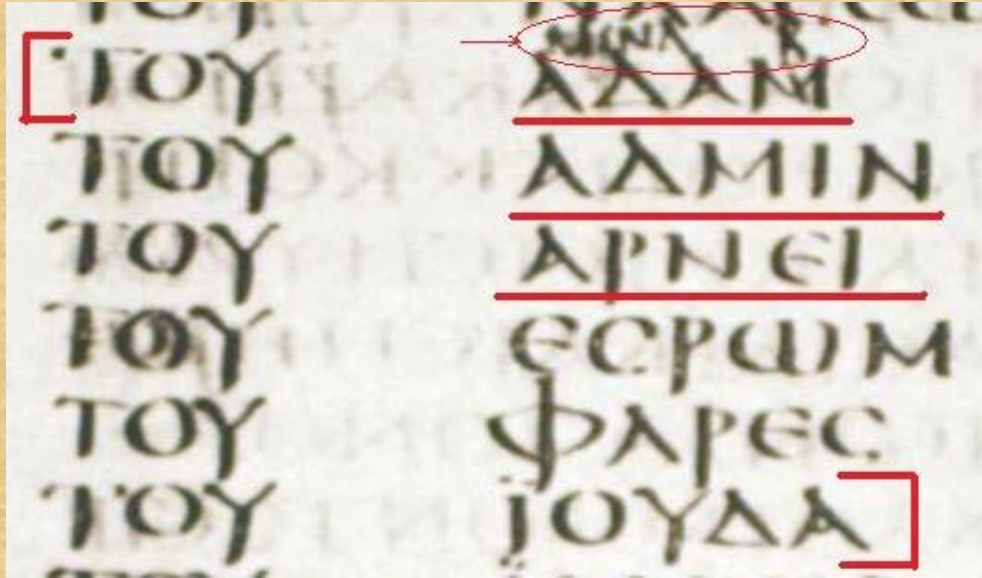
ΕΑΠΤΙΘΕΝΤΟΣ
 ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜ-
 ΗΟΥΑΝΕΩΧΘΗ
 ΝΕΤΟΝΟΥΡΑΝΘΗ
 ΚΑΙ ΚΑΙ ΔΕ ΗΝΝΗ
 ΠΗΧΤΟΛΙΟΝ ΣΩ
 ΜΑΤΗΚΩΦΙΔΙΩ
 ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝΕΙΝ
 ΤΟΝ ΚΑΙ ΦΩΝΗΝ
 ΕΞΟΥΡΑΝΟΥ ΓΕΝΕ
 ΟΥΑΙΟΥΕΙΟΥ ΓΕΝΗ
 ΟΥΑΙΟΥΕΙΟΥ ΓΕΝΗ
 ΤΟΝ ΚΑΙ ΦΩΝΗΝ
 ΝΟΣΩΣΕΙΕΤΩΝ
 ΛΩΝΥΙΟΥΣΩΣΕΝ-
 ΜΙΖΕΤΟΙΩΣΗΦ
 ΤΟΥ ΗΛΕΙ
 ΤΟΥ ΜΑΘΕΩ
 ΤΟΥ ΛΕΥΕΙ
 ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
 ΤΟΥ ΙΑΝΝΑΙ
 ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ
 ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ
 ΤΟΥ ΑΝΩΣ
 ΤΟΥ ΝΑΟΥΜ
 ΤΟΥ ΕΣΑΕΙ
 ΤΟΥ ΝΑΙΓΑ
 ΤΟΥ ΜΑΛΘ
 ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ
 ΤΟΥ ΣΕΜΕΕΙΝ
 ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ
 ΤΟΥ ΙΩΑΝΝ
 ΤΟΥ ΡΗΚΑ
 ΤΟΥ ΖΟΡΟΒΑΒ
 ΤΟΥ ΣΑΛΟΘΙΑ
 ΤΟΥ ΝΗΡΕΙ
 ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
 ΤΟΥ ΑΛΛΕΙ
 ΤΟΥ ΚΩΣΑΜ
 ΤΟΥ ΕΑΜΑΛΑΜ
 ΤΟΥ ΗΡ
 ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ
 ΤΟΥ ΕΛΙΖΕΡ
 ΤΟΥ ΙΩΡΙΜ
 ΤΟΥ ΜΑΘΕΩ
 ΤΟΥ ΛΕΥΕΙ

ΤΟΥ ΟΥΜΕΩΝ
 ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
 ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ
 ΤΟΥ ΙΩΝΑΜ
 ΤΟΥ ΕΛΙΑΚΕΙΜ
 ΤΟΥ ΜΕΛΕΑ
 ΤΟΥ ΜΕΝΝΑ
 ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΑ
 ΤΟΥ ΝΑΟΑΜ
 ΤΟΥ ΑΛΑ
 ΤΟΥ ΙΕΣΣΑΙ
 ΤΟΥ ΙΩΚΗΑ
 ΤΟΥ ΚΑΛΕΚ
 ΤΟΥ ΣΑΛΑΜΩΝ
 ΤΟΥ ΝΑΑΘΩ
 ΤΟΥ ΑΛΑΜ
 ΤΟΥ ΑΛΜΙΝ
 ΤΟΥ ΑΡΗΕΙ
 ΤΟΥ ΕΣΡΑΙΜ
 ΤΟΥ ΦΑΡΕC
 ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
 ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ
 ΤΟΥ ΙCΑΚ
 ΤΟΥ ΑΚΡΑΑΜ
 ΤΟΥ ΟΥΡΑ
 ΤΟΥ ΝΑΧΩΡ
 ΤΟΥ ΣΕΡΟΥΧ
 ΤΟΥ ΡΑΓΛΥ
 ΤΟΥ ΦΑΛΕΚ
 ΤΟΥ ΕΒΕΡ
 ΤΟΥ ΣΑΛΑ
 ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΜ
 ΤΟΥ ΑΡΦΑΞΑ
 ΤΟΥ ΣΗΜ
 ΤΟΥ ΝΩΕ
 ΤΟΥ ΑΑΜΕΧ
 ΤΟΥ ΜΑΘΟΥΩ
 ΤΟΥ ΕΝΩΧ
 ΤΟΥ ΙΑΡΕΙ
 ΤΟΥ ΜΕΛΕΜΙΑ
 ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΜ
 ΤΟΥ ΕΝΩC
 ΤΟΥ ΣΗΘ
 ΤΟΥ ΑΔΑΜ
 ΤΟΥ ΘΥ
 ΤΟΥ ΙCΑΕΛΙΑΡΗCΤΗC
 ΤΟΥ ΑΠΟΥΑΠΟΥΗ
 ΤΟΥ ΑΛΑΝΟΥΚΑΙΗΤΕ

ΤΟ ΕΝΤΩΙΝΙΕΝΗ
 ΕΡΙΜΩΝΗΜΕΡΑ
 ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟC
 ΥΠΟΙΟΥΔΙΑΚΟΝ
 ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΦΑΓΕΝ
 ΧΡΗCΤΟC ΕΝ ΤΑΙC
 ΗΜΕΡΑΙC ΤΑΙC
 ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΝΑC
 ΕΠΙΕΝΑΕΥΙΩC
 ΑΙΛΟΛΟCΕΙΤΕ
 ΘΥΕΙΤΕ ΤΩ ΜΕΩ
 ΤΟΥ ΙΩΝΑΝΑΓΕΝΗ
 ΤΑΙ ΑΡΤΟC
 ΚΑΙ ΑΠΕΚΡΙΘΗΝ
 ΚΥΤΟΝ ΟΙC ΕΤΕΡΑ
 ΠΤΑΙΟΤΙΟΥΚΕΙΝ
 ΤΩ ΜΟΝΩΤΗCΕ
 ΙΝΙΟΚΑΝΩΡΩΠΟC
 ΚΑΙ ΑΝΑΓΑΓΩΝ
 ΤΟΝ ΕΛΙΖΕΝΧΥΤΩ
 ΠΑCΑCΤΑC ΚΑΙ
 ΑCΤΗCΟΙΚΟΥΜ
 ΝΗCΕΝCΤΗΜΗ
 ΧΡΟΝΟΥΚΑΙ ΕΤΕ
 ΑΥΤΩ Ο ΑΙΛΟC
 CΟΙΛΩCΩΤΗΝ
 ΣΟΥCΙΑΝΤΑΥΤΗΝ
 ΠΑCΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΣΑΝΑΥΤΩΝ ΟΤΙ
 ΜΟΙ ΠΑΡΑΧΕΛΟΝ
 ΚΑΙ ΕΚΑΝΘΕCΩ
 ΔΩCΩCΩ ΤΗΝCΥ
 ΟΥΝ ΕΑΝ ΠΡΟCΚΥ
 ΝΗCΗC ΜΟΙ ΕΝΩ
 ΠΙΟΝ ΕΜΟC ΕCΤΕ
 CΟΥ ΠΑCΑ ΚΑΙ
 ΚΡΙCΙCΟΙCΕΠΙ
 ΑΥΤΩ ΕΓΓΡΑΙΗΝ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΗCΟΥ
 ΠΡΟCΚΥΝΗCΕ
 ΚΑΙ ΑΥΤΩ ΜΟΝΩ
 ΑΚΡΙCΥCΕΙCΗΓΕ
 ΔΕ ΧΥΤΟΝ ΕΙC ΕΡ
 CΑΛΗΜ ΚΑΙ ΕCΤΗ
 CΕΝΕΠΙ ΤΟ ΠΕΡΙ
 ΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΟΥ
 ΚΑΙ ΕΠΙΕΝΑΥΤΩ

ΕΥΙΟCΕΙ ΤΟΥ ΟΥ
 ΛΕCΕΝ ΤΟΝ ΕΝΤΩ
 ΘΕΝΙΚΑΙ ΤΕΤΡΑ
 ΠΤΑΙΟΤΙΟΥΚΕΙΝ
 ΛΟΙCΑΥΤΟΥ ΕΤΕ
 ΑΙΤΑ ΠΕΡΙCΟΥΤΕ
 ΔΙΑΦΥΛΑCΙCΕΙ
 ΟΤΙ ΕΠΙ ΧΕΙΡΩΝ
 ΑΡΟΥCΗCΕ ΜΗΤΕ
 ΤΕΙΡΟCΚΟΤΗCΗ
 ΜΟΝΤΟΝ ΠΟC
 CΟΥ
 ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΘΕΙCΕ
 ΠΙΕΝΑΥΤΩ ΟΙCΟΠ
 ΡΗΤΑ ΟΥΚ ΕΤΕΡΑ
 CΕΙCΚΑΝ ΤΟΝ ΟΝ
 ΚΑΙ CΥΝΤΕΛΕCΚ
 ΠΑΝΤΑ ΠΡΑCΗΝ
 ΑΙΛΟΛΟCΑΙ ΕCΤΗ
 ΑΥΤΟΥ ΑΧΡΙ ΚΑ
 ΤΕΝΟΙCΕΝ ΤΗΝ
 ΜΙΤΟΥΗΝCΕΙCΤΗ
 ΓΑΛΙΛΑΙΑΝ ΚΑΙ ΦΗ
 ΜΗ ΕΞΗΛΘΕΝ ΚΑ
 ΑΙCΤΗCΧΩΡΑCΤΗ
 ΡΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΗ
 ΕΑΙΛΑCΚΕΝ ΕΝΔΥ
 CΥΝΑΓΩΓΗC ΕΡ
 ΛΟCΑΖΟΜΕΝΟC
 ΠΙΟΝΑΝΤΩΝ ΚΑ
 ΠΙΘΕΝΕΙCΑΚΑΡ
 ΟΥΝ ΕΑΝ ΑΓΕΘΑ
 ΜΕΝΟCΚΑΙ ΕΙCΑ
 ΘΕΝΙΚΑΙ ΤΕΤΡΑ
 ΑΥΤΩ ΕΝ ΤΗ ΗΜ
 ΕΙCΤΗΝ CΥΝΑΓΩ
 ΠΗΝ ΚΑΙ ΑΝΕCΤΗ
 ΑΝΑΓΝΩΝΑΙ ΚΑ
 ΠΕΛΟΟΝ ΑΥΤΩΝ
 ΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗ
 ΤΟΥ ΗCΑΙΟΥ ΚΑΙ
 ΝΑΠΤΥCΑCΤΟ ΚΑ
 ΚΑΙ ΟΝΕΥCΕΝ ΤΟ
 ΠΟΝΟΥΗΝ ΕΤΕΡΑ
 ΜΕΝΟΝ ΠΙΝΑΚΥ
 ΕΠΕΜΕΟΕΥΕΝ ΕΚ

وصورة العدد



ونري شئ غريب في السينائية وهو

النص قبل التصحيح

بن ادم بن ادمين بن عرني بن حصرون بن فارص بن يهوذا

ولكن العدد صل بعد ذلك لان هذا خطأ شديد من الناسخ فكتب

بن عمينداب بن ادمين بن عرني بن حصرون بن فارص بن يهوذا

فغيرت كلمة ادم الي عمينداب

ولهذا السينائية لاتصلح ان تكون مرجعيه يعتمد عليها في هذا العدد

الفليكانية

وكتبت نقلا عن السينائية (وملحوظه هذا العدد من الادلة التي توضح ان الفاتيكانية نسخه منقوله من السينائية من الخمسين نسخه التي كتبها يوسابيوس القيصري للامبراطور قسطنطين)

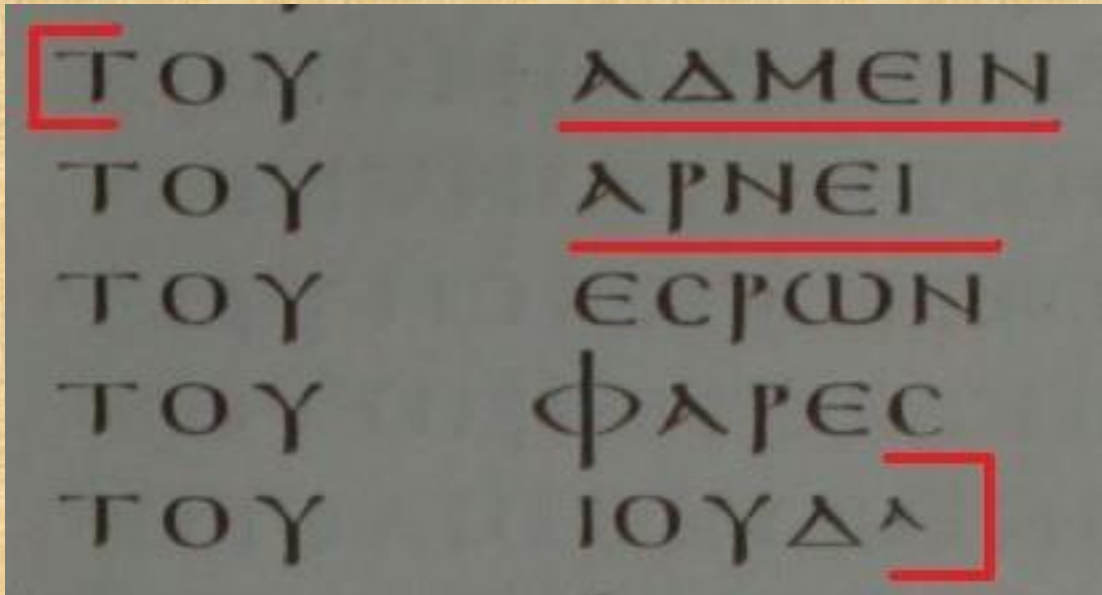
وصورتها

ΤΟΥ ΗΛΘΕΙ
 ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
 ΤΟΥ ΙΑΝΝΑΙ
 ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ
 ΤΟΥ ΜΑΘΘΑΙΟΥ
 ΤΟΥ ΑΜΩΣ
 ΤΟΥ ΝΑΟΥΜ
 ΤΟΥ ΕΣΑΙ
 ΤΟΥ ΝΑΓΓΑΙ
 ΤΟΥ ΜΑΛΘ
 ΤΟΥ ΜΑΤΤΑΘΙΟΥ
 ΤΟΥ ΣΕΜΕΕΙΝ
 ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ
 ΤΟΥ ΙΩΔΑ
 ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΑΝ
 ΤΟΥ ΡΗΣΑ
 ΤΟΥ ΖΟΡΟΒΑΒΕΛ
 ΤΟΥ ΣΑΛΛΟΘΙΑ
 ΤΟΥ ΝΗΡΕΙ
 ΤΟΥ ΜΕΛΧΕΙ
 ΤΟΥ ΑΔΑΕΙ
 ΤΟΥ ΚΩΣΑΜ
 ΤΟΥ ΕΑΜΑΔΑΜ
 ΤΟΥ ΗΡ
 ΤΟΥ ΗΝΣΟΥ
 ΤΟΥ ΕΛΙΕΖΕΡ
 ΤΟΥ ΙΩΡΕΙΜ
 ΤΟΥ ΜΑΘΘΑΤ
 ΤΟΥ ΑΕΥΕΙ
 ΤΟΥ ΣΥΜΕΩΝ
 ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
 ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ
 ΤΟΥ ΙΩΝΑΜ
 ΤΟΥ ΕΛΙΑΚΕΙΜ
 ΤΟΥ ΜΕΛΕΑ
 ΤΟΥ ΜΕΝΝΑ
 ΤΟΥ ΜΕΤΤΑΘΑ
 ΤΟΥ ΝΑΘΑΜ
 ΤΟΥ ΔΑΥΕΙΔ
 ΤΟΥ ΙΕΣΣΑΙ
 ΤΟΥ ΙΩΡΗΑ
 ΤΟΥ ΚΟΟΣ

ΤΟΥ ΣΑΛΑ
 ΤΟΥ ΝΑΛΣΣΩΝ
 ΤΟΥ ΑΔΜΕΙΝ
 ΤΟΥ ΑΡΝΕΙ
 ΤΟΥ ΕΣΡΩΝ
 ΤΟΥ ΦΑΡΕΣ
 ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ
 ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ
 ΤΟΥ ΙΣΑΑΚ
 ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ
 ΤΟΥ ΘΑΡΑ
 ΤΟΥ ΝΑΧΩΡ
 ΤΟΥ ΣΕΡΟΥΧ
 ΤΟΥ ΡΑΓΛΥ
 ΤΟΥ ΦΑΛΕΚ
 ΤΟΥ ΕΒΕΡ
 ΤΟΥ ΣΑΛΑ
 ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΜ
 ΤΟΥ ΑΡΦΑΞΑΔ
 ΤΟΥ ΣΗΜ
 ΤΟΥ ΝΩΕ
 ΤΟΥ ΑΛΜΕΧ
 ΤΟΥ ΜΑΘΘΟΥΣΑΛΑ
 ΤΟΥ ΕΝΩΧ
 ΤΟΥ ΙΑΡΕΤ
 ΤΟΥ ΜΑΛΕΛΑΙΑ
 ΤΟΥ ΚΑΙΝΑΝ
 ΤΟΥ ΕΝΩΣ
 ΤΟΥ ΣΗΘ
 ΤΟΥ ΑΛΑΜ
 ΤΟΥ ΘΥ
 ΤΟ ΕΛΕΠΑΝΗΝΣΠΝΕΥΜΑ
 ΤΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
 ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΚΑΙ
 ΗΓΕΤΟ ΕΝ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑ
 ΤΙ ΕΝ ΤΗ ΝΗΡΗ ΜΩΝΕΡΑ
 ΤΕ ΣΣΕΡΑΚΟΝ ΤΑ ΠΕΙΡΑ
 ΖΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙ
 ΑΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΦΛΑ
 ΓΕΝΟΥΣ ΕΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΜΕ
 ΡΑΙΣ ΚΕΙΝΑΙΣ ΚΑΙ ΟΥΚ
 ΤΕΛΕΣΘΕΙΣ ΩΝ ΑΥΤΩ

ΕΠΕΙΝΑΣΕΝ ΕΙΠΕΝΑΝ
 ΑΥΤΩ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΙ
 ΥΙΟΣ ΕΙΣΙ ΤΟΥ ΘΥ ΕΙΠΕΤΕ
 ΛΙΘΩ ΤΟΥΤΩ ΙΝΑ ΓΕΝΗ
 ΤΑΙ ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕ
 ΚΡΙΘΗΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΟΡ
 ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΟΤΙ ΟΥΚ Ε
 ΠΑΡΤΩΜΟΝΩ ΖΗΣΕ
 ΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ
 ΑΝΑΓΑΓΩΝ ΑΥΤΟΝ Ε
 ΔΕΙΞΕΝ ΑΥΤΩ ΠΑΣΑ
 ΤΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΗΣ
 ΚΟΥΜΕΝΗΣ ΕΝ ΣΤΗΝ
 ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥ
 ΤΩ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΣΟΙΔ
 ΣΩΤΗΡΗΣ ΟΥΣΙΑΝ ΤΑΥ
 ΤΗΝ ΑΠΑΣΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΔΟΣΑΝ ΑΥΤΩΝ ΟΤΙ Ε
 ΠΑΡΑΔΕΔΟΤΑΙ ΚΑΙ Ω
 ΑΝΘΕΛΩ ΔΙΔΩΜΙ ΑΥΤΩ
 ΣΥΟΥΝ ΕΑΝ ΠΡΟΣΚΥ
 ΣΗΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΕΜΟΥ Ε
 ΣΤΑΙΣ ΟΥ ΠΑΣΑ ΚΑΙ
 ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΑΥΤΩ ΕΙ
 ΠΕΝ ΙΣΤΕ ΓΡΑΠΤΑΙ ΚΑΙ
 ΤΟΝ ΘΝΣΟΥ ΠΡΟΣΚΥ
 ΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΥΤΩ ΜΑ
 ΝΩ ΑΛΤΡΕΥΣΕΙΣ ΗΓΑ
 ΓΕΝΔΕ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΕΡ
 ΣΑΝ ΗΜΚΑΙ ΕΣΤΗΝ ΕΝ
 ΕΠΙΤΟΠΤΕΡΥΓΙΟΝ ΤΩ
 ΙΕΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΩ
 ΕΙ ΥΙΟΣ ΕΙΣΙ ΤΟΥ ΘΥ ΒΑΛΕ
 ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΕΥΘΕΝ
 ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΠΤΑΙΓΑΡ
 ΟΤΙ ΤΟΙΣ ΑΓΓΕΛΟΙΣ ΑΥ
 ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΛΕΙΤΑΙ ΠΕΡΙ
 ΣΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔΩΜΕΝΟΥ
 ΣΕ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΠΙΧΕΙΡΩ
 ΑΡΟΥΣΙΣ ΕΜΗ ΠΟΤΕ Π
 ΚΟΨΗΣ ΠΡΟΣ ΛΙΘΩΝΤ
 ΠΟΛΛΕΣ ΟΥ ΚΑΙ ΑΠ

والعدد



ولو دققنا نجد فعلا ان اسلوب الكتابه تدل علي انه نقل من السينائية بعد التعديل

وهنا نلاحظ ان تشيندوف اختلف من نسخة وستكوت

فاتبع تشندوف تصحيح السينائيه وكتب عمينداب ام وستكوت فمشي مع الفاتيكانية ولم يكتب
عمينداب وهذا شئ غريب

ولم نجد اي نسخه يوناني كتبت النص قبل التعديل للسينائية

ولاجل هذه الاخطاء في المخطوطات التي يعتمد عليها مؤيدي النص النقضي فقد وقفوا امام معضله
في هذا العدد

[3.33](#) tou/ VAminada.b tou/ VAdmi.n tou/ VArni, {C}

Faced with a bewildering variety of readings, the Committee adopted what seems to be the least unsatisfactory form of text, a reading that was current in the Alexandrian church at an early period.⁶

وايهما الذي يمثل النص الاسكندري السينائي بخطنها ام الفاتيكانية الغير دقيقه ؟

وريتشارد ويلسون نقلا عن تعليق التلاميذ

COMMENTS: There are five other major variations of readings, plus other minor spelling and word order variations. Out of this bewildering number of readings the UBS Textual Committee chose a reading that was used at an early period by the church at Alexandria.

وبالطبع لو كانوا تمسكون بالنص المسلمي التقليدي لما كانوا وقعوا في هذه الحيره ولكان الامر بسيط وواضح

ثانيا

المخطوطات التي تشهد لصحة النص المسلم

الاسكندرية

من القرن الخامس وصورتها



ΑΥΤΩ ΕΙΝΕΝ ΗΜΑ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΤΕΡΟΙ ΕΣΤΑΝ ΧΙΤΑΙ ΧΑΙΤΑ
ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΚΥΥΤΕ ΕΤΕΡΑΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΙΟ
ΛΙΝ ΕΧΥΤΩΝ ΝΑΖΑΡΕΤ
ΤΑ ΕΙΣ ΙΑΙΟΝ ΗΥΞΑΝΕΝ ΚΑΙ ΕΚΡΑ
ΤΑΙ ΟΥΤΟΙΝ ΤΗΝ ΠΡΟΜΕΝΟΝ
ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣ ΟΥΝ ΗΣΤΑΤΟ
ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΟΝΤΟ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΙΣΙ ΧΙΤΑΙ ΤΗ ΘΟΡΤΗ
ΤΟΥ ΠΑΧΧΑΚΙΟΤΕ ΕΓΕΝΕΤΟ ΕΙΣ
ΛΗΘΕΚΑΝ ΑΒΑΙΝΟΝΤΩΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΕΙΡΟΣΟΛΥΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΟΣ
ΤΗΣ ΘΟΡΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ
ΤΑ ΣΜΕΡΑ ΣΕΝΤΩΝ ΟΣΤΡΕ
ΦΕΙΝ ΑΥΤΟΥΣ ΥΠΕΜΕΙΝΕΝ ΕΙΣ
ΟΤΑΙ ΕΣΕΝ ΙΑΙΜ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΓΝΩ
ΙΩΣ ΕΦ' ΚΑΙ ΗΜΗΡΑΥΤΟΥ
ΝΟΜΙΣΑΝΤΕΣ ΕΧΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΗ
ΟΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΗΛΘΟΝ ΗΜΕΡΑ ΣΟΛ
ΚΑΙ ΑΝΕΖΗΤΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΟΙΣ
ΣΥΤΤΟΝΕΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΓΝΩΣΤΟΙΣ
ΚΑΙ ΗΜΕΥΡΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ ΥΠΕ
ΤΡΕΨΑΝ ΕΙΣ ΙΑΙΜ ΖΗΤΟΥΝΤΕΣ
ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΕΘ' ΗΜΕ
ΡΑΣ ΤΡΙΣ ΕΥΡΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΤΩ
ΙΕΡΩ ΚΑΘΕΖΟΜΕΝΟΝ ΕΜΜΕ
ΣΩΤΩΝ ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΩΝ ΚΑΙ Α
ΚΟΥΟΝΤΑ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΕΡΩ
ΤΩΝ ΤΑΥΤΟΥΣ ΕΞΙΣΤΑΝΤΟ
ΑΝΤΙΣΤΕΝΤΕΣ ΟΙ ΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑΙΣ
ΚΡΙΣΕΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΗΛΘΟΝ
ΕΣ ΑΥΤΟΝ ΕΞ ΕΤΑΙΡΗΣΑΝ ΚΑΙ
ΤΗΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΗΜΗΡΑΥΤΟΥ ΕΠΙ
ΤΕΚΝΟΝΤΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ ΜΕΙΝ
ΟΥΤΩΣ ΕΛΘΟΥΣ ΤΗΡΟΣΥΝ ΚΑΙ
ΑΥΤΩ ΜΕΝΟΙ ΕΖΗΤΟΥΜΕΝ Ε
ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΙ ΟΤΙ
ΕΖΗΤΕΙΤΕ ΜΕ ΟΥΚ ΗΛΙΣΤΕ ΟΤΙ
ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΟΥ ΠΡΕΜΟΥΣ ΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕ
ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΥΣΥΝ ΗΚΑΝΤΟΡ ΤΑ
ΟΕΛΛΗΝ ΕΣΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗΜΕΤΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΗΛΘΕ
ΕΙΣ ΕΝΑΖΑΡΕΤ ΚΑΙ ΗΝΥΠΟΤΑΧΟ
ΜΕΝ ΟΣ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΗΜΗΡΑΥΤΟΥ
ΑΙ ΕΤΗΡΕΤΑΡ ΗΜΕΤΑΧΙΤΑΝΤΑ
ΤΑΥΤΑ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΙΑ ΑΥΤΗΣ
ΚΑΙ ΕΠΙΡΟΕΚΟΤΕΝ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ
ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΙ ΠΑΡΑΘΩΚΑΝ

ΕΝ ΤΕΙΣ ΕΠΕΝΤΕΚΑΙ ΕΙΣ ΤΩ
ΤΗΣ ΕΠΕΜΟΝΕΙΣ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΙΩ
ΣΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΜΟΝΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟ
ΤΙΟΥ ΤΕΙΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗΣ ΟΥΛΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑ
ΤΗΣ ΓΑΛΙΑΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ
ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥ
ΤΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΑΙΑΣ ΚΑΙ ΤΡΑΧΩ
Ν ΤΕΙΣ ΟΣΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΑΥΕΣΑΝ
ΤΗΣ ΑΚΕΙΛΗΝΗΣ ΤΕΤΡΑΡΧΟΥΝ
ΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΕΡΕΩΣΑΝ ΗΚΑ
ΚΑΙ ΑΦΕΓΕΝΕΤΟΡ ΗΜΑ ΟΥΟΠ
ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΥΙΟ
ΕΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩ
ΚΑΙ ΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΤΙΠΕΡΙΧΩΡΟ
ΤΟΥ ΤΟΡΑΝΟΥ ΚΗΡΥΣΣΩΝ ΕΛ
ΤΕ ΤΙΣ ΜΑΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΕΙΣ ΑΦΕΓ
ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΩΣ ΕΓΓΡΑΤΑ ΕΝ
ΜΕΛΩ ΛΟΓΩΝ ΗΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟ
ΦΗΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ ΦΩΝΗΘΩ
ΤΟΣ ΕΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΩ ΕΤΙΜΑΧΕ
ΤΗΝ ΟΛΟΝ ΤΟΥ ΚΥΕΥΘΕΙΣ ΤΟΙ
ΕΤΑΙΡΑΣ ΤΡΙΚΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΤΑ ΕΛ
ΦΑΡΣ ΤΗΝ ΠΩΝΗΣΕΤΑΙ ΚΑΤΑ
ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΚΟΥΝΟΣ ΤΗ ΕΙΝΩΝ
ΣΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΤΑΣ ΚΟΧΙΛΕΙ
ΕΥΘΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΕΙ
ΟΛΟΥΣ ΕΙΛΕ ΚΑΙ ΟΥ ΕΤΑΙΡΑ
ΕΛΕΧΡΕΤΟΣ ΑΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥ
ΕΛΕΓΕΝ ΟΥΝ ΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΥΟΜΕ
ΝΟΙΣ ΟΧΛΟΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ
ΥΝ ΑΥΤΟΥ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ ΕΧΙΑΝ
ΤΙΣ ΤΕΛΕΙΣ ΕΝΥΜΙΝ ΦΥΤΕΙΝ
ΑΙ ΟΤΙ ΗΕΜΕΛΛΟΥΣ ΕΝ ΘΟΡΤΗΣ
ΤΙΟΝ ΕΧΕΙ ΟΥΝ ΚΑΡΤΟΥΣ ΕΛΕΓΕ
ΤΗ ΕΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΜΗΡΑ
ΟΛΙΑ ΕΓΕΙΝΕΝ ΕΧΥΤΟΙΣ ΤΡΑ
ΕΧΟΜΕΝ ΤΟΝ ΑΚΡΑΜ ΛΕΓΩΝ
ΥΜΗΝ ΟΤΙ ΑΥΝΑΧΙΟΘΕΚΤΩΝ
ΛΙΘΩΝ ΤΟΥ ΤΩΝ ΕΓΙΡΕΤΕΚΝΑ
ΤΩ ΑΚΡΑΜ ΗΛΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΝΗ
ΤΗΡΟΣ ΤΗΝ ΡΙΖΑΝ ΤΩΝ ΕΛΕΝΑΡ
ΚΕΤΑΙ ΤΑΝ ΟΥΝ ΑΝΑΡΟΝ
ΚΗΤΙ ΟΥΝ ΚΑΡΤΟΝ ΚΑΛΟΝ ΕΚ
ΚΟΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΡΕΛΛΕΓΙ
ΚΑΙ ΕΠΙΡΩΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΟΙ ΟΧΛΟΙ
ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΤΙΟΥΝ ΤΙΟΙΝ ΕΩΜΕ
ΑΠΟΚΡΙΘΕΙΣ ΕΛΕΓΕ ΑΥΤΟΙΣ
ΟΕΧΩΝ ΚΥΟΧΗΤΩΝΑΣ ΜΕΤΑ
ΤΩ ΤΩ ΜΗ ΕΧΟΝΤΙ ΚΑΙ ΟΕΧΩΝ

بن عميناداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذا

مخطوطة بيزا

وهي من القرن الخامس

وتنقسم لجزئين يوناني ومقابلته النص اللاتيني

وصورتها

τοῦ	αζεια	quifuit	ezechia
τοῦ	αμασιου	quifuit	amasiu
τοῦ	ιωακ	quifuit	ioas
τοῦ	οχοζιοῦ	quifuit	ochoziae
τοῦ	ιωραμ	quifuit	ioram
τοῦ	ιωσαφαι	quifuit	iosafad
τοῦ	ασαφ	quifuit	asaph
τοῦ	αβιοῦδα	quifuit	abiod
τοῦ	ροβοαμ	quifuit	roboam
τοῦ	κολομων	quifuit	solomon
τοῦ	δαυειδ	quifuit	dauid
τοῦ	ιεσσαί	quifuit	iesse
τοῦ	ωβηδ	quifuit	obed
τοῦ	βοοκ	quifuit	boos
τοῦ	σαλμων	quifuit	salmon
τοῦ	ναακων	quifuit	naasson
τοῦ	αμειναδαβ	quifuit	aminadab
τοῦ	αραμ	quifuit	aram
τοῦ	ακρὼν	quifuit	askon
τοῦ	φαρεκ	quifuit	fares
τοῦ	ιοῦδα	quifuit	iuda
τοῦ	ιακωβ	quifuit	iacob
τοῦ	ισακ	quifuit	isac
τοῦ	αβρααμ	quifuit	abraham
τοῦ	θαρα	quifuit	thara
τοῦ	ναχωρ	quifuit	nachor
τοῦ	σερὼκ	quifuit	seroc
τοῦ	ραγὰν	quifuit	racan
τοῦ	φαλεκ	quifuit	phalec
τοῦ	εβερ	quifuit	eber
τοῦ	σαλα	quifuit	sala
τοῦ	ακρὼν	quifuit	akraxon
τοῦ	σημ	quifuit	sem

وصورة العدد يوناني

ΤΟΥ	ΑΜΕΙΝΑΔΑΒ
ΤΟΥ	<u>ΑΡΑΜ</u>
ΤΟΥ	ΑΣΡΩΜ
ΤΟΥ	ΦΑΡΕΣ
ΤΟΥ	ΙΟΥΔΑ

بن عميناداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذا

وصورة العدد لاتيني

QUIFUIT	AMINADAB
QUIFUIT	<u>ARAM</u>
QUIFUIT	ASKON
QUIFUIT	FARES
QUIFUIT	JUDA

ويشهد ايضا علي

بن عميناداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذا

وباقى المخطوطات التي تشهد علي اصالة العدد في النص المسلم

البارشمينت

E G H N^c II

ذات الخط الصغير

33 565 1071 1242 1079 1230 1253 1424

والمخطوطات البيزنطيه التي تعد بالالاف

Byz^{pt}

ومخطوطات القراءات الكنسيه

I¹⁸⁴ I²⁹² I²²¹¹ I^{AD}

والتراجم القديمه

اولا الترجمات اللاتينيه القديمه التي يعود زمنها الي اوائل القرن الثاني الميلادي

it^a it^{aur} it^c it^d it^f it^{ff2} it^l it^q it^{r1}

وايضا الفلجاتا للقديس جيروم التي تعود للقرن الرابع

vg

ونصها

(Vulgate) qui fuit Aminadab qui fuit **Aram** qui fuit Esrom qui fuit
Phares qui fuit Iudae

وترجمتها

بن عمينداب بن ارام بن حصرون بن فارص بن يهوذا

وبهذا تكون التراجم اللاتينية القديمة والفلاتا وببزا تؤكد صحة النص المسلم

الترجمه السريانية

واقدمهم الاشورية

التي تعود لسنة 165 ميلاديه

وصورتها

[illegible]

وترجمتها المعتمده لجون ويزلي

3:33 bar Aminodob, bar Aram, bar Chetsrun, bar Pharets, bar Jihuda,

وايضا البشيتا الارامي التي تعود للقرن الرابع

syr^p

ونصها

[Luke 3:33 Aramaic NT: Peshitta](#)

ܐܡܝܢܕܒ ܒܪ ܐܪܡ ܒܪ ܚܬܪܘܢ ܒܪ ܦܗܪܬܝܬ ܒܪ ܝܗܘܕܐ

وترجمتها للدكتور لمزا

33 The son of Aminadab, the son of Aram, the son of Hezron, the son of
Perez, the son of Judah

وايضا الترجمة الغوصيه

Goth

والتحليل الداخلي

ترتيب النسب من يهوذا

يهوذا ولد فارص وفارص ولد حصرون وحصرون ولد ارام وارام ولد عمينداب

والدليل علي ذلك

من العهد القديم

سفر راعوث 4: 19

وَحَصْرُونَ وَلَدَ رَامَ، وَرَامَ وَلَدَ عَمِينَادَابَ،

1خ 2

9 وَبَنُو حَصْرُونَ الَّذِينَ وَلِدُوا لَهُ: يَرْحَمِيلُ وَرَامَ وَكَلُوبَائِي.

10 وَرَامَ وَلَدَ عَمِينَادَابَ، وَعَمِينَادَابُ وَلَدَ نَحْشُونَ رَئِيسَ بَنِي يَهُوذَا،

ومن العهد الجديد

متي 1

3 وَيَهُوذَا وَلَدَ فَارِصَ وَزَارَحَ مِنْ تَامَارَ. وَفَارِصُ وَلَدَ حَصْرُونَ. وَحَصْرُونَ وَلَدَ أَرَامَ.

4 وَأَرَامُ وَلَدَ عَمِينَادَابَ. وَعَمِينَادَابُ وَلَدَ نَحْشُونَ. وَنَحْشُونَ وَلَدَ سَلْمُونَ.

وبالطبع هذه الاسماء بهذا الترتيب الدقيق ذكرت ثلاث مرات في راعوث والاخبار ومتي فبالطبع

ترتيب النص التقليدي هو الصحيح في انجيل لوقا

اما اسمي ادمي (او ادمين) وعربي لم يذكرنا ولا مره واحده في الكتاب المقدس بعهديه قديم

وجديد

ملخص سريع لما قدمت

اولا لا يوجد اي اختلافات في التراجم التي تمثل النص التقليدي بلغاتها المختلفة واليوناني ايضا اما التي تمثل النص النقدي فقد اختلفت كثيرا فيما بينها وهذا يرجع لان المخطوطات التي اخذ منها النص النقدي اختلفت (كما وضحت في شرح خط السينائية) اما المخطوطات التي اخذ منها النص التقليدي والتي تشهد باصالته عبر القرون المختلفة والتراجم القديمة ايضا مثل اللاتينية القديمة والسريانية مثل الاشوريه والبشيتا كل هذا يؤكد صحة واصالة النص التقليدي المسلم وايضا التحليل الداخلي ومقارنة الاسماء بالثلاث مرارة التي ذكر فيها هذا الترتيب (راعوث 4 واخبار الايام الاول 2 ومتي 4) تؤكد صحة ما ذكر في النص التقليدي في لوقا 3: 33

واخيرا المعني الروحي

من تفسير ابينا تادرس يعقوب ملطي

5. نسب السيد المسيح

في دراستنا للإنجيل بحسب متى (الأصحاح الأول) سبق لنا المقارنة بين نسب السيد المسيح كما ورد في إنجيل متى مع ما ورد في إنجيل لوقا، لذلك نكتفي بتقديم ملخص مع إبراز جوانب أخرى أولاً: القديس متى كيهودي يكتب لإخوته اليهود إهتم بإبراز السيد المسيح بكونه "ابن داود"، المسيحاً الملك المنتظر، وأنه ابن إبراهيم الذي به تحققت العهود والمواعيد الإلهية، أما القديس لوقا وهو يكتب للأمم فيهتم بإبراز أنه أب كل البشرية.

ثانياً: قلنا أن القديس متى الإنجيلي إذ يقدم لنا النسب قبل أحداث الميلاد، حيث أخلى كلمة الله ذاته بالتجسد، جاء النسب تنازلياً من إبراهيم حتى يوسف خطيب مريم، أما في إنجيل القديس لوقا فجاء

النسب بعد عماد السيّد حيث فيه رفعنا إلى البُنوة لله لذلك جاء النسب تصاعدياً من يوسف حتى آدم "ابن الله".

يقول العلامة أوريجينوس: [ابتدأ متى بذكر الأنساب مبتدئاً بإبراهيم ليصل إلى القول: "أمّا ولادة يسوع فكانت هكذا" لأنه يهتم ويفرح بذلك الذي جاء إلى العالم.. أما لوقا فيصعد بالأنساب ولا ينزل بها، فإنه إذ تحدّث عن عماده ارتفع (بنا) إلى الله نفسه[164].]

يقول القديس أمبروسيوس: [لم يذكر لوقا الأنساب في البداية، بل بعد حادثة العماد، إذ أراد أن يُظهر بذلك أن الله هو أبونا جميعاً بالمعمودية، كما أكّد أن المسيح أتى من قبل الله (الآب) بحسب نسبه، مُظهرًا أنه ابنًا للآب بالطبيعة وبالنعمة وبالجسد (إذ جاء من نسل آدم ابن الله)، وقد أوضح البُنوة الإلهية بشهادة الآب: "هذا هو ابني الحبيب الذي به سررت".]

لنفس السبب يكرّر القديس متى البشير كلمة "وُلد"، قائلاً مثلاً "إبراهيم وُلد" إسحق... أما الإنجيلي لوقا فيكرّر كلمة "ابن"...، فالأول يُعلن تسأل الخطيّة إلينا خلال الولادات البشرية، وقد جاء السيّد الذي بلا خطيّة يحمل خطايا الأجيال كلها، أما القديس لوقا فيرفعنا إلى البُنوة لنبلغ "البُنوة لله".

ثالثاً: الاختلاف بين الأسماء المذكورة في الإنجيلين يرجع إلى استخدام أحدهم النسب الطبيعي حسب الجسد، والآخر حسب الناموس، كأن ينسب الطفل لوالدين أحدهما أبوه حسب الطبيعة والآخر حسب الشريعة. ففي الشريعة إن مات رجل بلا أولاد تتزوَّج امرأته وليّها، ويكون الولد الأول منسوباً للميت حسب الشريعة.

كما أوضح القديس أمبروسيوس أن الإنجيلي متى ذكر النسب من جهة سليمان أما الإنجيلي لوقا فمن جهة ناثان، الأول أراد تأكيد نسبه الملوكي والثاني نسبه الكهنوتي: [فهو مَلِك بالملوك وكاهن بالكهنة، لكن مُلكه إلهي وكهنوته فائق، ولهذا السبب أيضاً صار الثور رمز الإنجيلي لوقا لأنه تكلم كثيراً عن الكهنوت].

رابعاً: يرى العلامة أوريجينوس[165] أن القديس متى أورد أسماء نساء خاطئات وأُممّيّات في الأنساب، لأنه جاء يحمل خطايانا ولا يستتكف من نسبه لأحد، أما القديس لوقا فإذ ذكر الأنساب بعد العماد لا نجد أسماء نساء خاطئات، إذ يريد أن يرفع الكل فوق مستوى الضعف.

تحدّثنا قبلاً كيف يريد الله في الكل "رجال ونساء" أن يكونوا رجالاً لا من جهة الجنس، وإنما من جهة الرجولة أو النُضج الروحي، بلا تدليل النساء ولا ضعف الأطفال.

خامساً: يرى العلامة أوريجينوس أن قول الإنجيلي "ولما ابتداء يسوع كان له نحو ثلاثين سنة، وهو على ما كان يظن ابن يوسف" [23]. يذكرنا بيوسف بن يعقوب حينما بلغ حوالي الثلاثين من عمره (تك 12: 2) حيث تحرّر من السجن وصار وكيلاً لفرعون على مخازن القمح يقوم بتوزيعها في وقت الجوع، هكذا السيّد المسيح إذ يحمل مخازن القمح الروحي من كلمة الشريعة وكتابات الأنبياء، يفيض على تلاميذه الجائعين ليُشبعهم روحياً من القمح الجديد بلا خمير عتيق!

والمجد لله دائماً